

LLETRES

David Bueno

Alats: ser més lliures per enfilar-nos

“Un ocell lliure s'enfila / sobre el llom del vent / i es deixa portar flotant / fins al final del corrent.” *Caged bird (Ocell engabiāt)*, de Maya Angelou (1969).

Es diu que Catalunya ha estat sempre terra de pas i d'acollida, unes característiques que són aplicables no només a les persones sinó també, de manera molt especial, als ocells. Espais naturals com els aiguamolls de l'Empordà o el delta de l'Ebre acullen cada any milers d'ocells. Alguns hi fan estades curtes, per reposar mentre fan camí en les seves migracions. Altres hi venen a passar l'hivern o, alternativament, l'estiu, segons cada espècie. També n'hi ha que hi viuen tot l'any, i molts hi nien i aprofiten tot el que els ofereixen per alimentar i fer créixer els seus descendents.

Són molts els professionals i afeccionats que passen hores resseguint amb prismàtics i càmeres totes les raconades d'aquestes i altres zones del territori, com el Parc Natural de

l'Alt Pirineu, curull de rapinyaires. Ornitòlegs apassionats que gaudeixen tant de les observacions que fan com de les estones que passen guaitant i esperant. Un n'és Jean-Noël Rieffel, director de l'Oficina Francesa de la Biodiversitat de la Regió Centre - Vall del Loira. Veterinari de formació, acaba de publicar *Elo-*

Catalunya ha estat sempre terra de pas i d'acollida, un fet també aplicable als ocells

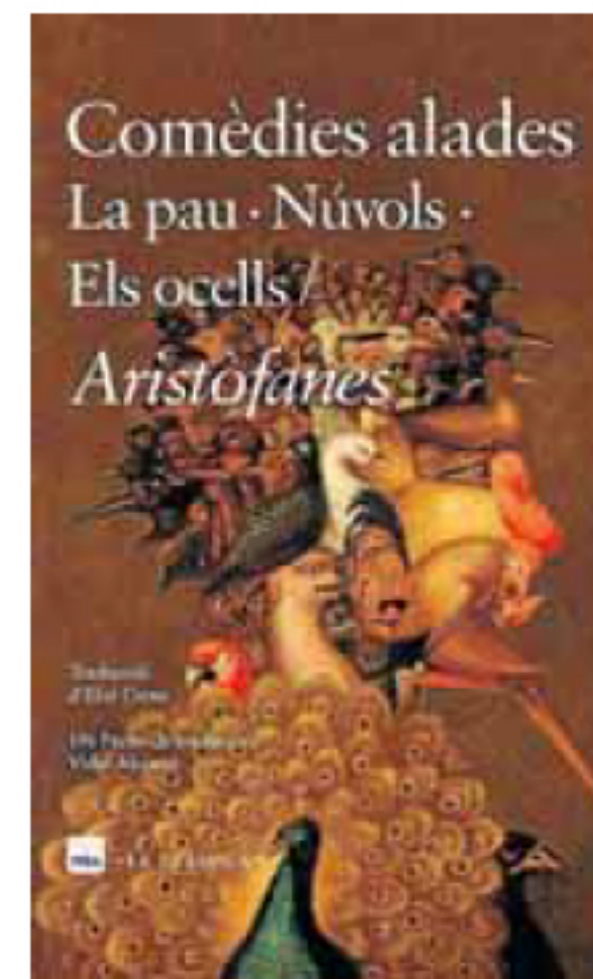
gi dels ocells de pas, un llibre que, partint de les migracions d'aquest animals alats, acaba sent una declaració íntima d'amor cap als ocells. Recull les experiències que ha viscut cercant aus a diversos indrets del món, principalment al sud d'Europa, i ho aprofita per fer una crida a la responsabilitat davant els canvis que estan afectant les seves rutes migratòries i els llocs d'estada i nidació. Parla amb entusiasme dels tres as-

Elogi dels ocells de pas

- **Autor:** Jean-Noël Rieffel
- **Traductor:** Francesc Roma i Casanovas
- **Editorial:** Cossetània Edicions (2024)
- **Pàgines:** 128

pectes que l'emocionen més: el cant, el plomatge i el vol. “Els ocells ens aporten llum”, diu.

També ens aporta llum llegir

Comèdies alades: La pau · Núvols · Els ocells

- **Autor:** Aristòfanes
- **Traductor:** Eloi Creus
- **Editorial:** Edicions de 1984 (2024)
- **Pàgines:** 448

un dels primers llibres de la història que parla dels ocells. Malgrat que ho fa de forma satírica per criticar la política i la socie-

tat del seu temps, molts aspectes continuen sent, malauradament, aplicables als nostres dies. Estic parlant de la comèdia lírica *Els ocells*, del dramaturg grec Aristòfanes, que va escriure vers el segle V aC. Hi descriu uns homes que se'n van a viure una vida de reietó amb els ocells i acaben instaurant-hi un règim *aupressor*, que en certa manera m'ha ressonat a algunes propostes polítiques actuals.

Traduït per Eloi Creus, se'ns presenta en un volum intitulat *Comèdies alades*, que també inclou les comèdies líriques *La pau*, que parla d'un home que vola fins al cel enfilat dalt d'un escarabat merder gegant per visitar els déus i portar la pau al món, i *Núvols*, sobre una secta tronada d'intel·lectuals comandats per Sòcrates que passen massa temps giravoltant aquests fenòmens meteorològics. Aquesta traducció, que és la primera catalana en vers, ha estat distingida amb el 19è Premi de Traducció Vidal Alcover, dins els premis Ciutat de Tarragona. Dos llibres d'estils i èpoques ben diferents però que tanmateix ens permeten, parafrasejant el poema inicial de Maya Angelou, ser més lliures per enfilar-nos.